

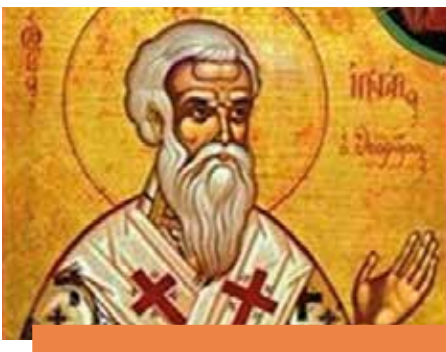
SPIRITUS

A KAPOSVÁRI EGYHÁZMEGYE LAPJA ❀ 23. évfolyam, 2. szám 2021. június

DIÁKOK, TANÁROK, PAPOK ADTAK HÁLÁT A TANÉVÉRT

A tabi Szent Gellért Általános Iskola, illetve a zalaszabari Sik Sándor Katolikus Általános Iskola tanévzáró szentmiséjét követően, a kaposvári Nagyboldogasszony Iskolaközpont tanulói és tanárai is összegyűltek, hogy a Jézus Szíve-temp-lomban adjanak hálát az Úrnak az elmúlt tanévért. A Te Deumon Varga László megyéspüspök egyebek mellett arról beszélt, hogy az ember nem azért kapta a szabadságot, hogy a bűnt válassza, a fiatalok ne féljenek szeretni, de ne csak a sztárokat szeressék környezetükben, hanem vegyék észre a gyengéket is, legyenek irgalmasok, tudjanak kien-gesztelődni, megbocsátani és bocsánatot kérni. Adjanak hálát embertársaikért, kapcsolataikért. Bálint Gábor vezető hittanárral együtt értékes időtöltést kívántak, azt tanácsolva, hogy ne feledkezzenek meg Istenről, mert Isten se veszi le a tekintetét egy pillanatra se róluk. A szentmise végén Varga Bálint igazgató méltatta az elmúlt tanévet és mondott köszönetet felnőttek, gyerekek az embert próbáló hónapok munkájáért, majd ismertette a legkiválóbb teljesítményt nyújtó diákok névsorát. Képünk Tabon készült. FOTÓ: KLING MÁRK

KRISZTUS TISZTA KENYERE
Antióchiai Szent Ignácról 5. o.

MEGHÍVÓ SZENTLÉLEK-ISKOLÁBA
Püspöki mise bérmálással 10-11. o.

ÚRNAPJÁT ÜNNEPELTÉK
Körmenet Szentbenedeken is 12. o.

Az Örangyálnak tett ígéret imája

Légy aranykapocs!

SZÖVEG: KECZELY KÁROLY
KÉP: NEMES ISTVÁN

Kedves szent Örangyalom, akit Isten gondviselő jósága és oltalmazó szeretete rendelt mellém, hogy minden testi és lelki bajtól megvédjen, ma a következő ünnepélyes ígéreteket teszem neked:

Ígérem, hogy téged nem értékellek le szívemben, hanem komolyan veszek és megbecsüllek, mint jó barátomat és Isten követét; aki bár teremtmény, de jó szellemem, aki lelkiismeretemen át a jóra indít és az örök Jósághoz vezet, és int, korhol, fed, ha helytelenségekbe mennék bele.

Ígérem, hogy nyitott lelki füllel hallgatok rád, ígérem, hogy vezetések alá helyezem magamat, mely a Szentlélek vezetését hozza magával.

Ígérem az alapvető engedelmességet, a szívbéli alázatot, a szakadatlan hűséget, az üdvös mértéktartást, a hallgatás szeretetét, s magát a szeretet egyszerűségét. Kérlek, segíts lelkileg nyitottá válni minden jó véghezvitelére, készséggé, felhangolttá az áhítatos imádkozásra, szorgalmassá a munkában, együttérzővé az emberi kapcsolatokban, megbocsátóvá a sértődöttség állapotában!

Kérlek, segíts határozottan elkerülni a gonoszságot, az ösellenség minden támadását elutasítani, a romboló behatásokat kivédeni!

Munkáld bennem a jóakaratot, a segítőkészséget, az elviseléshez szükséges türelmet, a vadság és a durvaság leküzdéséhez szükséges szelidséget, a szenvedélyek leküzdéséhez szükséges önuralmat, a féltékenység leküzdéséhez szükséges

bátorságot, a reményvesztettség leküzdéséhez szükséges bizakodást!

Vigyázz gondolataimra, formáld szívetemet, bensőmet, vigyázz szavaimra, hogy csak azt mondjam, ami fontos, igaz és jóindulatú! Vigyázz tettemre, hogy ne hivalkodjak velük! Vigyázz környezetemre, családomra, baráti körömről! Vigyázz jártamra-keltemre, ébredéseimre és lefekvéseimre! Vigyázz szemeimre és időtöltésemre, vigyázz idegállapotomra és egészségemre, vigyázz kedélyállapotomra és örömkészletemre, hogy Isten jósága rajtad és rajtam kiáradjon a világra! Légy aranykapocs köztem és Isten között! Légy fal, bástyatorony előttem és mögöttem – jobbról és balról – alattam és fölöttem!

Légy harcostársam az életben, úti kalauzom a halálban és a mennyei dicsőség társörököse az örök életben! Ámen!

A szerkesztő jegyzete

SZÖVEG: LŐRINCZ SÁNDOR

A hátunk mögött hagyott hónapok érzését és érzelmét egyaránt megmozgattak, s az a tény, hogy ezúttal sem ünnepelethetünk a megszokott módon templomainkban, tovább fokozta lehangoltságunkat. A megkésett tavasz magával hozta a nyitást, a nagybőjt és a feltámadás öröme, majd a pünkösöd, s Úr napja szerencsére spirituálisan is megszólította a hívő embert – reményt és távlatot adva mához, holnaphoz, holnaputánhoz. Akkor is, ha tisztában vagyunk azzal, hogy e talpáról régen kibillentett világban senki nem menekülhet meg a maga kereszttől, ám ha életünk golgotáját Krisztussal járjuk,

talán enyhül a kín és a szomorúság. A passió megtanít az együtt szenvedésre, a bűnbánat, a jóra való törekvés más nézőponttal és attraktivitással ajándékoz meg bennünket, hiszen a kereszténység cselekedetek sora. A langyosat kiköpi az Isten.

A pandémia hosszú hetei lehetőséget kínáltak arra, hogy aláereszkedjünk lelkünk „mélyrétegeibe”, s miközben befelé néztünk, nem hanyagoltuk el a felfelé tekintést sem. Porszem-lé-tünk talán még szembeötlőbb lett, és újra meg újra bebizonyosodott: az ima a leghatékonyabb eszköz; az alvilág erői elmenekülnek ilyenkor, és a józan ész, a tisztánlátás diadalmas-kodik. Az Örömhírbe vetett hit pedig megedzi a lelket. Mert a hit – ahogy

Vasadi Péter fogalmaz – a világ folytonos belsővé válásának kohótüze, ezért minden erővel raknunk kell ezt a tüzet. Krisztus követelménye nem az, hogy jó szímatú, elhevergető, spekulatív és ügyes emberek legyünk, hanem tujak. Tudatos megtérők, akik nem szégyellik – bukásaik, tévedéseik után, gyarlóságuk tudatában sem – föltámadásaikat.

Nyakunkon ugyan a nyár, de mindennapi feltámadásunk nincs időhöz kötve. Szent Órangyalunk pedig mindenkor velünk marad, s ahogy a két-újfalui plébánosnak, Keczely Károly atyának, a Kaposvári Egyházmegye legidősebb aktív papjának imájában is olvashatjuk: aranykapocs lehet köztünk és Isten között.

Egyházmegyei füveskönyv

A SZERKESZTŐ MINDIG TANUL; FŐLEG, HA OLYAN GONDOLATOT HALL, AMELY ÖRÖKRE FOGÓ TINTAKÉNT LELKÉBE VÉSŐDIK, ÉS AZT SZERETNÉ, HA KÖZKINCCSÉ VÁLNA, HA MINÉL TÖBBEK TÖLTEKEZNÉNEK BELŐLE. ÍME, EGY CSOKOR:

Laczkó Angi Gyula
iharosberényi plébános:

– Egy pap minden este számvetést készít, de 25 év papi szolgálat arra ösztönzi az embert, hogy számadást tartson az életében; nagyobb, mint bármikor. Mit tudott és mit szeretne még elérni. (...) Mindenkit annyira tisztelnék, amennyit kiérdemel magának! Én nem előljáró akarok lenni; már különben sincs előljáró. Vagy szeretem az embereket, vagy nem. Ha szeretem őket, akkor viszont szeretnek, ha nem, akkor lehetek hivatalnok, de nem lelkipásztor.

Szakály Józsefné,
a taszári Fésűs Éva

Általános Iskola tanító-hitoktatója:
– A gyerekeknek mindig beszélek a példaképek fontosságáról. Hála Istennek, vallásosságom ritkán okozott a pályafutásom alatt nehézséget. Általában könnyű dolgom volt, de néha éreztem, hogy megmosolyognak az emberek, valamiért „kilógok a sorból”. Ez sohasem érdekelt, csak az, hogy a Jóistennel barátságban legyek. Bárhol voltam, a munkámban mindig megtaláltam azt a területet, ahol az örömhírt tőlem telhető legjobb módon és eszkö-

zökkel közvetíthetem. Számos adventi előkészületet, karácsonyi műsort készítettem a diákokkal, de beszéltem már több mint 200 gyerek és felnőtt előtt is az iskolában pünkösöd jelentőségéről, a Szentlélekről. Akadt kollega, aki odajött hozzám, és elárulta: felnőtt fejjel sok mindent most értett meg.

Bicsár László,
Siófok-Kiliti plébános:

– Húsvét estéjén Jézus apostolaira lehelte, mondván: „Vegyétek a Szentlelket!” – olvashatjuk János evangéliumában. A Lélek az, aki mint a lehelet, tartja bennem az életet. Minden lélegzetvétellel életben tart, hogy szolgáljam a rám bízottakat.

Hiszem, hogy a Lélek imádkozik bennem szavakba nem önthető sóhajtozásokkal. Ő az, aki az állandó jelent biztosítja, hogy szeretetben élhessek.

Zsinati papi konferencia Esztergomban

Közösségben, egységben, vonzásban?!

SZÖVEG: UDVARDY MÁRTON

KÉP: KLING MÁRK

A KAPOSVÁRI EGYHÁZMEGYE PAPJAI, ZSINATI PAPI KONFERENCIÁN VETTEK RÉSZT 2021. MÁJUS 10-12 KÖZÖTT ESZTERGOMBAN. A COVID-JÁRVÁNY MIATT A SZOKÁSOS REGISZTRÁCIÓ MELLETT, EGYENKÉNT ANTIGÉN GYORS-TESTZTEN IS ÁTESETT A KÖZÖSSÉG, MELY HÁLA ISTENNEK MINDEN ESETBEN NEGATÍV EREDMÉNYT MUTATOTT. A KONFERENCIA HELYSZÍNE A SZENT ADALBERT KÖZPONT IMPOZÁNS ÉPÜLETE VOLT. A SZERVEZŐK MINDENT GONDOSAN ELŐKÉSZÍTETTEK, ÍGY A MAGAS SZÁMÚ RÉSZVÉTEL ÉS A VÁLTOZÓ IGÉNYEK MELLETT IS ZÖKKENŐMENTESEN ZAJLOTTAK AZ ESEMÉNYEK.

Az első előadás közben bemutatkozott a szervező csapat, akik rengeteget dolgoztak az előkészítésben és a lebonyolításban is. Varga László megyéspüspök kifejtette, mit jelent számára a „Közösségben, egységben, vonzásban”

zsinati mottó. Kisiván Csaba atya rövid izelítőt adott a zsinati kérdőívek statisztikai eredményeiből, mivel az eredmény sokkal gazdagabb, mint azt egy rövid előadásban kifejezni lehetséges. Ígérete szerint a mintegy 120 oldalas eredmény rövidesen mindenki számára elérhető lesz. Rövid kávészünet után Blanckenstein Miklós, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye pasztorális helynökének gondolatait hallottuk arról, hogy miért is jó egy egyházmegyei zsinat. Többről beszélt, mint személyes tapasztalatairól, pedig jónéhány egyházmegyei zsinaton részt

vett már, valamint sok zsinat dokumentumát is tanulmányozta.

Este az atyák közösen mutattak be szentmisét a rendezvényközpont kápolnájában, melyet jó hangulatú bor-kóstolóval egybekötött vacsora követett. A fárasztó nap után jölesett a pihenés mindannyiunknak.

Kedden reggel közös laudes imádsággal kezdtünk, majd Erdő Péter bíboros úr gondolatait hallhattuk az egyházmegyei zsinatokról. Történeti áttekintése sok érdekes gondolatot felvetett, mely segítheti zsinatunkat megfelelő helyen kezelni. A felmerülő kérdésekre, rögtön frappáns, előremozdító válaszokat adott bíboros úr.

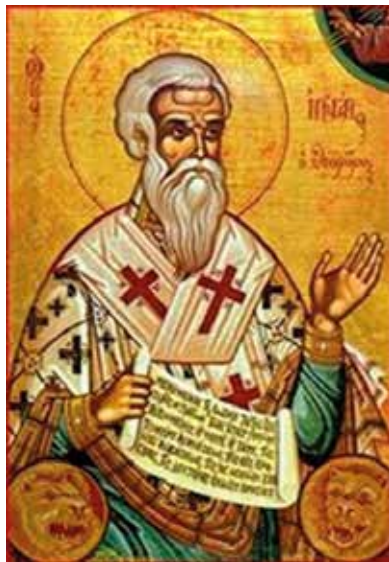
Ebéd előtt közös szentmisén vehettünk részt az Esztergomi Bazilikában. A homíliában boldog Salkaházi Sára életének utolsó napjáról hallhattunk lélekemelő gondolatokat. A közös étkezést követően csoportokban látogathattuk meg a bazilika színpalak mögötti részeit, a Bibliotheca rejtett kincseit, valamint a Keresztény Múzeumot. A délutáni kis pihenő után vacsorára gyűltünk össze, melyet szentségimádás követett. A szentségimádás csendes fél órával kezdődött, majd közösen énekeltünk, imádkoztunk a szentségi áldásig.

Szerdán reggel a szállásokat elhagyva ismét laudessel indítottuk a közös programot, melyet Török Csaba professzor szípkázó, humoros és mégis mély gondolatokat felvető előadása követett. Rövid kávészünet után záróként ismét Varga László megyéspüspök gondolatait hallottuk, melyben négy alapterületet felvillantva – liturgia, koinónia, diakónia és martyria, egyszerűben: ima, közösség, irgalom és küldetés – vizsgálta a zsinatunk kérdését. A délelőtti előadások után közösen ünnepeltük az Eucharisziát, majd a megszokott extra minőségű ebéddel zárult a program.

Egyházmegyei zsinatunk előkészítő fázisában ez az esemény több dologban is hiánypótló volt. Részben jó motivációt adott azoknak, akik eddig csak a szükséges dolgokba kapcsolódtak be a színódus kapcsán, másrészt a járvány miatt elmaradt találkozások hiányát próbálta pótolni. Jó volt újra találkozni, beszélgetni, együtt gondolkodni, együtt imádkozni, épülni és építeni. Ez a program valóban bemutatta, hogy jó KÖZÖSSÉGBEN lenni, tudunk EGYSSÉGBEN lenni, és ettől lesz VONZÁSBAN az Egyház.

Gondolatok Szent Ignácról, az Eucharisziáról és a közösségről

Krisztus tisztá kenyerere

„Hagyjátok, hogy a vadállatok eledele legyek, melyek által lehetséges számomra Isten elérése! Isten gabonája vagyok, akit a vadállatok fogai örölnék meg, hogy Krisztus tiszta kenyérének bizonyuljak.” (Ignatius: Levél a Rómaiakhoz, IV. 1. in. Vanyó László, Apostoli Atyák, Ókeresztény Írók 3., Szent István Társulat, Budapest, 1988. 181.)

SZÖVEG: POHNERT DÁVID

Antiochiai Szent Ignác a vértanúságra készül. Hét levélben erősíti a kezdeti keresztény közösségeket, hogy nem baj, ha Krisztusért üldözik őket. A kezdeti egyházban két szinten hatalmas mélységet éltek meg:

A közösséget, mint megtartó erőt. A szmirnai közösséghez írt levelének ideillő sora nagyon is megerősíti ezt a tényt (VIII. 12.), miszerint ahol a püspök, ott az Egyház. Az egyház nem önképző kör. Annak van egy vezetője, egy Krisztustól rendelt vezetője, aki összefogja a közösséget.

A másik hangsúlyos elem az Eucharisztia. Az Eucharisztia az egység megtestesítője Ignác számára, szerinte a közösség egysége is innen származik, mivel ezt mondja: „Egy ugyanis a mi Urunk Jézus Krisztus teste, és a kehely az ő vérének egységére, egy az áldozati oltár, ahogyan egy a püspök a papsággal és a diakonusokkal, hogy Isten szerint cselekedjétek, amit cselekedtek” (Fil 4)

A szent püspök beszél első ízben arról, hogy az Egyház katolikus, egyetemes. Ahogy a görögből visszaadható egészhez tartozó. A teljes egységre való törekvés pedig a püspökökkel és a papsággal való közösség és az Eucharisztia egységet teremtő közössége révén valósulhat meg.

Ignác maga szeretne a vértanúság által igazi Eucharisziává lenni, azaz egyesülni Krisztussal, a Fővel. Nem pusztán emberi vágyakozás, hanem az Eucharisziával történő tápláltság kelti fel az éhséget Ignácban, hogy kitarja életét, és a mennyei lakoma részesévé váljon.

Szent Ignác leveleiben megelevenedik az a mély apostolotódi tekintet, mellyel a reábizottak felé fordult, ugyanakkor személyes hite és bátorsága példaképpül szolgálhat számunkra is.

A miniszterelnök is gratulált a 80 éves emeritus főpásztornak

Születésnap-i köszöntő a püspökségen

SZÖVEG ÉS KÉP: KLING MÁRK

Március 25-én ünnepelte születésének nyolcvanadik évfordulóját Balás Béla, a Kaposvári Egyházmegye nyugalmazott megyéspüspöke. Az emeritus megyéspüspököt születésnapja alkalmából szűk körben köszöntötték a Püspöki Hivatalban. Az ünnepi alkalmon Varga László megyéspüspök így fogalmazott köszöntőjében:

„10 évvel ezelőtt, mikor megkérdeztelek, hogy miként szeretnéd, hogy ünnepeljük a hetvenedik születésnapodat, akkor elég határozottan nemet mondtál, de aztán végül, mire újra megkérdeztem, azt mondtad: menjünk el Taizébe. Megszerveztünk egy utat a papokkal, s 2011. március 25-én ott adtuk át az ajándékodat. Évekkel később volt egy másik születésnap ajándék is, amelynek nagyon örültél. Ez az ajándék az volt, mikor Ferenc pápa végre leváltott. Ezt az ajándékot én adhattam át neked, s aztán én vehettem át a stafétabotot. Olyan ez, mint egy váltófutás. Huszonnégy évig te futottál elől, én meg utána, aztán átadtad a stafétabotot. Nagyon örülök azoknak az éveknél, amelyeken át együtt szolgálhattunk az egyház-

megyében és itt, a Püspökségen. Nagyon köszönöm az odaadott életedet és a hűségedet Jézushoz és az egyházhoz, s köszönöm, hogy melletted szolgálhattam. Nagyon örülök, hogy most, nyolcvanadik születésnapodon a többiekkel együtt köszönhetlek.”

Az alkalmon jelen volt dr. Semjén Zsolt nemzetpolitikáért, egyházügyekért és nemzetiségekért felelős miniszterelnök-helyettes, aki elmondta: „Beton atyának nagyon sok mindent köszönhetünk. Soha nem azt mondta, ami csiklandozza a hallgatóság fülét, hanem azt, ami az Úr Jézus tanítása és az egyház hitletéteménye. Személyében is bemutatta azt, hogy az egyházhoz való hűség és a nemzethez, a magyarsághoz való hűség egymásra mutat. Isten az égi hazá mellett földi hazát is adott nekünk. Valamiképp az égi hazához is hűtlen az, aki a földi hazának a sorskérdései elől dezertál. Püspök urunk egész életpéldája mutatja, hogy Isten egyetemes anyaszentegyházát úgy lehet szolgálni, ha Isten helyi népét szolgáljuk, az egyetemes emberiség szolgálata a nemzetünk szolgálatán keresztül lehetséges. Pontosan azt mutatta be, ami Szent István királyunk tanúsága: az egyetemes kereszténység és a magyarsághoz való hűség egymást

erősíti.” – fogalmazott a miniszterelnök-helyettes, majd felolvasta Orbán Viktor miniszterelnök köszöntőlevelét.

„Kedves Beton atya! Emlékszem, néhány évvel ezelőtt, a kaposszentbenedeki templomban tartott aranyminiséden azt mondtad, hogy az elmúlt ötven évben mindkét kezével védett az Úr. Az egyikkel tartott, a másikkal pofozgatott. Úgy gondolom, papi hivatásod során is megtaláltad az egyensúlyt a fejlődéshez szükséges feddés és a szeretetteljes gondoskodás között. Most is őrzöm és nagy becsben tartom azt a pásztorbotot, melyet annak idején célzott iránymutatás kíséretében ajándékoztál nekem. Hálásak vagyunk neked, hogy az elmúlt évtizedek során a Regnum ifjú elharcosaként, majd a Kaposvári Egyházmegye vezetőjeként szenvedélyes, már-már prófétai hangvételű prédikációiddal és szépirodalmi igényű publikációiddal, szellemes adomáiddal és a hit mindennapokban megélt örömeinek példájával még olyanokat is sikerült a kereszténység felé fordítanod, akik korábban talán imádkozni sem tudtak.

Engedd meg, hogy nyolcvanadik születésnapod alkalmából a gratulálók sorába állva tisztelettel köszöntselek

és azt kívánjam, hogy még sokáig őrizd meg legendás, mindannyiúnknak erőt adó derűdet, tettekrezségeidet és mindenekelőtt természetesen az egészségedet. Isten éltesen sokáig!” – fogalmazott levelében a miniszterelnök.

Szita Károly, Kaposvár Város polgármestere így fogalmazott köszöntőjében: „Balás Béla nyolcvanadik születésnapja nem a magánügye, hanem közösségünk ügye. Az elmúlt évtizedekben a Jóisten szolgálata mellett, a Jóistennel együtt szolgált kisebb-nagyobb közösségeket. Szolgált a megyei egyházmegyét, s a benne élőket. Ha ilyen embert köszöntünk, az a közösség ügye, mert mi – akik ma szólhatunk – kaptuk meg azt a lehetőséget, hogy egy közösség nevében mondassák: Isten éltesen Beton atya, s a Jóisten tartson meg még közöttünk egészségben hosszú-hosszú éveken keresztül. Abban a szerencsében volt részem, hogy mindig sikerült kapcsolatot teremtenem olyan emberekkel, akikben bízhattam, s akiktől tanácsot kaphattam. Köszönöm a Betonbiztos pontot! Azt a pontot, hogy jóban, rosszban, jókedvben, rosszkedvben számíthattam rád, s köszönöm, hogy

ez a közösség is mindig számíthatott rád. Fogtad a batyut, s volt olyan időszak, mikor mentél faluról-falura és beszélgettél az emberekkel. Isten éltesen Beton atya!”

Dr. Petró László református lelkész a református közösség képviselőjében Balog Zoltán református püspök levelét olvasta fel:

Főtisztelendő Püspök atya, kedves Beton!

„Hirdetni és élni kell azt, amelyet Istenünk ránk bízott! Hirdetni kell, hogy Ő nem hagyja magára azokat, akik a közélet gyalultatlan deszkáin állva küzdenek egyházért és országért! Szavaidra, hitedre és tetteidre mindig lehetett számítani. Mindig jó volt részesülni abból a tőprengő, mély kereszténységből, mely téged jellemez. Tudom, hogy nyolcvanévesen sem hagytad abba az imádságot. Szeretetteljes figyelmed kíséri azokat, akiket az Úr rád bízott. Ezzel a közös, Urunktól kapott szeretettel és imádsággal gondolok rád születésnapodon.”

A köszöntések sorát Eperjes Károly Kossuth- és Jászai Mari-díjas színművész folytatta, aki a korai nagymarosi ifjúsági találkozók idejére emlékezett vissza, majd Dr. Csillag Gusztáv a Be-

ton-kör nevében adott hálát az emeritus püspök szolgálatáért.

Dr. Gáspár Ferenc orvos, a Beton-kör tagja elmondta: 2002-ben, mikor az országban sorra alakultak a polgári körök, Kaposváron hat házaspár, akik egyaránt hittek a szeretet és összefogás erejében, Balás Béla megyéspüspök vezetésével létrehozták a kaposvári Beton Kört. Nem zárták ki a társadalmi és aktuálpolitikai kérdések megvitatását, amely során mindig az egyház szociális tanítása volt a zsinórmérték; de az alapot, a szeglet- és zárókövet az evangélium, a katekizmus és a teológia adta. „Mikor Püspök atya magyarázott, tanított, akkor közel engedett magához. Egyidejűleg járt előttünk, mutatva az utat és köztünk, hogy rá támaszkodhasson, aki botlik. Kezében a hit pajzsa minket is védett.” – fogalmazott Dr. Gáspár Ferenc.

„Úgy érzem, hogy ez a mai születésnap köszöntés olyan, mint egy nagy ölelés – fogalmazott Lőrincz Sándor újságíró, aki elmondta: a születésnap alkalmából megjelent a *Túl a politikán – Történetek, gondolatok Betonba öntve* című Balás Béla-kötet, a *Szent István Társulat* kiadásában.

Szent József évében

SZÖVEG: VARGA RÓBERT
FOTÓ: SZALAY ÁKOS

Ferenc pápa 2020. december 8-án, Szepőlétlen Fogantatás ünnepén Szent József-évet hirdetett, amely során a hívek teljes búcsút nyerhetnek. A teljes búcsú elnyerésének feltétele megjelent, a Vatikáni Rádióra hivatkozva, a Magyar Kurír 2020. december 12-i számában. Illusztrációképpen Carlo Maratti: A Szent család 17. századi festményét láthatjuk a lapban, majd egy Szent József halála című, Franciaországban található szobrot, melyen Jézus ölébe hajtja fejét megadóan Szent József. Mária pedig hálásan tekint, kezét simogatva Szent Józsefekre. Mindez Munkás Szent József ünnepén jutott eszembe, amikor is továbbá képzőművészeti alkotásokat kerestem az interneten Szent Józsefről. Mindenesetre jóval kevesebb kép született róla, mint jegyeséről, Máriáról. Szent József-ábrázolással már korábban is foglalkoztam, ugyanis egy 2020 áprilisában a YouTube-on megtalálható előadásom-

hoz kerestem képet róla. Az előadásomban is elmondtam, hogy milyen kalandos úton jutottam hozzá ehhez a képhez:

Még korábban kaptam egy könyvet Laci atyától, ma Varga László püspök úrtól, Mindszenty József és kortársai: Vértanú és hitvalló püspökeink címmel. Ebben szerepel Pétery József váci püspök munkássága és száműzetésének körülményei.

A püspök Szent József oltalmába ajánlotta a székesegyházat. Miután a második világháborúban megmenekült az épület, mégpedig úgy hogy az oltár közelébe esett bomba nem robbant fel. Ezért 1947-ben, a székesegyház altemplomában Molnár C. Pál festőművésszel, hálából megfestette Szent József boldog halálát. A püspök ilyen instrukciókat adott: „Szent József boldog halállal halt meg. Isten Fia és a Szűzanya társaságában volt a földről való búcsúzásakor. Az arcán a mennyországvárás boldog mosolya látható. Szomorúságnak semmi nyoma. Ilyen örömteli arccal kell tehát Szent Józsefet megfesteni. Csak az,

hogyan fekszik, jelezze a betegállapotot! Szent József mellett csak Jézus és Mária álljon, a Szentszűz esetleg térdelhet is! A sarokban, ha megoldható a megnyílt mennysország legyen látható, esetleg angyalokkal!”

Köszönet Szalay Ákos fényképésznek, aki a faliképről a felvételt készítette, és köszönet Mándli Gyula nyugalmazott könyvtárigazgató kollégámnak, hogy elküldte nekem ezt a diát, kifejezetten ehhez az előadáshoz.

Mindezt azért tartom fontosnak elmondani, illetve leírni, hogy tudjuk, nekünk, magyaroknak is van magyar festőtől Szent József halálát ábrázoló kép a birtokunkban. A Szent József-évben úgy gondoljunk Szent József életútjára és halálára, ahogy feledhetetlen emlékü püspök intenciói alapján, a neves művész megfestette!

Nagyhal-vadászat

SZÖVEG ÉS FOTÓ:
DR. KOCSIS CSABA

Ha nem hajlok az észlelésre, a nagyító is kevés, ha észreveszem és megfigyelem, pillangó lesz belőle...

Csendes, csepergős-esős tavaszi délutánon elindultunk hárman a közeli patakhoz, hogy megnézzük valóban igaz-e, amit a Varga bácsi nagy hangon szokott mondani: ha akkor mész a patakra lógatni, amikor a halastavat leengedték, akkora pontyot is kikapatsz, mint a fél karod...

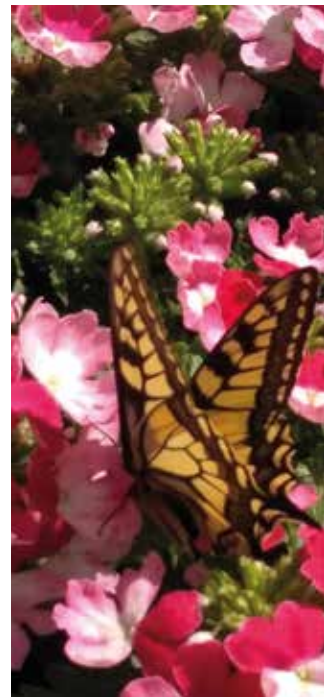
Hááát..., úgy hallottuk, tegnap a halastavat leengedték, ezek szerint a nagyobb halak is elúszhattak a zsilipen át lefelé a patakon. Gumicsizmára kaptunk, s a jól bevált pecabottra is számítva elindultunk a nagyhal-vadászatra. A patak

mellett nagy volt a fű, már jól átáztatta a csepergő eső, kicsit csúszkálós volt a patakpart is, mint a ponty oldala. Leültünk mindhárman egymáshoz nem túl közel, és elkezdtünk lógatni és hallgatni, ahogy kipp és kopp, egy-egy csepp az esőkabátra hullott. Kapás persze nem volt jó ideig – nesze neked Varga bácsi bölcsessége –, de azért nem adtuk fel könnyen. Áthelyezkedtem egy másik, nagyobb fücsomó közelébe, hátha majd az új helyen megjön az a nagy kapás, amire számítottam. Nem jött.

Kicsit felálltam, hogy a lábaim majd jobban bírják a kuporgást újra, és akkor a lábam előre csusszant a víz felé. Megállítani nem lehetett és a nagyhal helyett én voltam a vízben derékig. Nagy sodrása nem volt a pataknak, de azért jól berezéltem, hogy most innen,

hogy mászok ki. Kiáltottam a többieknek, hogy jöjjenek és húzzanak ki. A csizmám vízzel megtelt, és jól beleragadt a medersárba. Na de nem ám, hogy közelebb jöttek volna, hanem úgy megjedtek a csodás horgász-cimborák, hogy eliszkoltak a patakról hazafelé.

Foházkodtam, hogy csak kicsit tarts meg, Istenem, hogy a talpamról kinyomhassam a partra magam. Aztán elkaptam a kezemmel a nagy fücsomót és úgy, centiről centire kihúzgáltam saját magam a vízből. Elindultam én is hazafelé csuromvizesen, derékig sárosan, hogy aztán majd jó anyám otthon leszidhasson, hisz megmondta ő előre, hogy Varga bácsi bölcsessége ide vagy oda, ne menjünk ilyen vacak időben a patakra. Ahogy a járdán bandukoltam pityergősen, sárosan, a Marcsa néni jött

Régi májusok bűvöletében

SZÖVEG: LÉVAY MÁRIA

Május a legkedvesebb hónapom. Öröm kimenni a szabadba, olyan csodálatos ilyenkor a természet. A zöld szín milliónyi árnyalata valósággal elbűvöl, és akkor még meg sem említettem a nyíló virágok ezernyi színét, kezdve a gyöngyvirágok szűzi fehérségével, s az orgona szí-

nein át eljutva a pünkösdi rózsza mély pirosáig. A határban a meleg sárga színben pompázó repcetéblák, mintha aranylepelbe burkolóznának ilyenkor, ahogy a felkelő nap sugarai szelíden végigsimogatják virágaikat. A zöldellő gabonatéblák szélén pedig a mezei virágok tarka sokasága gyönyörködteti a szememet. A levegő fokozatosan megtelik virág-illattal, mely a leg-

erőteljesebbnek hat, amikor az akácfa is sorra kibontják szirmaikat.

Kisgyermekként elhittem, hogy azért ilyen csodás ez a hónap, mert május a Szűzanya hónapja. Természetes volt számomra, hogy májusban édesanyám kezébe kapaszkodva minden este ellátogassak a templomba a májusi litániákra. Bevallom, a litánia imádkozásának monoton hangja gyakran elálmosított, de a csodás Mária énekek valósággal elvarázsoltak. Később már magam is megtanultam őket, és nálam lelkesebben talán senki nem énekelt a templomban. Szerettem az egyházi énekeket, kiváltképp azokat, amelyek Máriát dicsőítették.

Újabbán mind gyakrabban jutnak eszembe a régi májusok, s az emlékek megmelengetik a szívemet. Szinte hallok keresztanyám énekét, melytől egész nap hangos volt a ház, miközben feladatait végezte. Senki nem énekelte nála szebben a Mária-énekeket. Órákon keresztül elhallgattam volna, soha nem untam meg. Mire könnyű léptekkel tovasuhant a szeszélyes április, hogy átad-

ja helyét a legszebb hónapnak, májusnak, a természet teljes szépségében pompázott már. A színek és az illatok tobzódása mindig elvarázsolt. Nagynyám kertjében rengeteg pünkösdi rózsza nyílott. Talán csak színeikben különböztek, mert a fehértől a halvány rózsaszínűn keresztül a világos bordóig számtalan színárnyalatban pompáztak. Előbb jobbra a fehérek nyíltak ki, azokkal díszítettük szombatunként az oltárt. A piros többnyire pünkösdre teljesedett ki. Nagynyám a Szentlélek lángjának is nevezte a piros pünkösdi rózsát. Egyszer elmagyarázta nekem, hogy a virág vörös szirmai olyanok, mint annak a tűznek a lángnyelvei, amelyek az első pünkösdkor kísérték a Szentlélek eljövetelet.

– A természet pünkösdi napjára ébred fel teljesen. – mondta egyszer édesanyám. – Addig csak ébredezik, álmosan nyújtózkodik, ahogyan te is szoktál, amikor reggel felkeltelek, de pünkösdre feleszmél, ahogy te is, mire indulni kell az iskolába. Hozzád hasonlóan a természet is tudja, hogy mi a

szembe a boltból. Fölém tette az esernyőjét és elmeséltette velem a nem sikerült nagyhal-fogás történetét, miközben a csizmámat levette egyesével, kiöntözte belőle a sáros vizet. Kicsit letörölgette, azután azt mondta, hazakísér, hogy jó anyám nehogy nagyon leszidjon, merthát ő előtte azért csak nem teszi...

Hazafelé menet elmondta, hogy igaz, amit a Varga bácsi nekünk mondott, de nem ott kell lógnani, ahol mi voltunk, hanem vagy fél kilométerrel feljebb a patakon, a zubogótól nem messze. Mire megérkeztünk, a nap is kibújt már időnként a gomolyok közül. Marcsa néni a beszélgetés közben nem húzta le az esernyőjét, de nem is volt nagy baj, mert egy pillangó szállt a szélére. Jó anyám épp ajtót nyitott, s a pillangó átszállt a fejére. Bosszús arca átváltozott, nevetni kezdett. Mindhárman nevtünk még egy darabig: Marcsa néni az esernyővel, én a lucskos-sáros ruházatban, jó anyám a pillangó alatt.

Varázsszavak

Az nem lehet, hogy nincs emberség, hogy
A mai világban nincs reménység,
Varázsszavak ma már nincsenek,
Manapság nem kérnek, hanem követelnek az emberek.

Nem beszélgetnek személyesen az emberek,
A virtuális világban élnek az életüket.
Az instagram és a facebook használja ki őket,
Elveszi tőlük az életüket.

A sajnálom, bocsáss meg, köszönöm és szeretlek
Olyan szavak, melyek ritkán hangzanak el.
Pedig ezek olyan varázsszavak,
Melyek hatással vannak az emberi kapcsolatokra.

Az emberek többsége nem tudja, hogy mit jelentenek a varázsszavak,
A virtuális világban egyszerűbben leírják, a való életben kimondani annál nehezebben tudják.
A világ sokkal szebb hely lenne,
Ha kérnének, és nem követelnének az emberek.

(A 15 éves S. M. házi feladatul kapta, hogy próbálkozzon egy mai témáról diákverset írni, melynek terjedelme minimum 4x4 sor legyen. A szerk.)

dolga. Vége a lusta nyújtózkodásnak, a lazálásnak, ideje elvégezni a feladatokat, melyet az élet megkövetel növénytől, állattól és embertől egyaránt. Pünkösdre már levelet bont minden bokor és fa, a madarak már mind fészket raktak és a tojásaikon ülnek, hogy legyen az életüknek folytatása. Májusban a fiatalok is párt keresnek, hisz május a szerelem hónapja. Mindenki teszi a kötelességét, mindenütt zsong, zsi bong az élet. Pünkösdkor egy rövid időre jó megállni, jó egy kicsit ünnepelni, megköszönni a Teremtőnek az új életet, és könnyörögni gyermekáldásért, egészségért, jó termésért, kinek-kinek vágya szerint. Édesanyám szavai ma is bennem élnek és mélyen meghatnak. Eszembe jut, rövid élete során mennyit fáradt, mennyit dolgozott értünk, mégis jutott ideje rá, hogy szemléletes hasonlatokkal értesse meg velünk a természet dolgait, Isten teremtett, csodás világát.

Májusban egyébként rengeteg élményben lehetett része egy kisgyereknek. Mindig szájtátva gyönyörködtem az udvarokban sorra megjelenő májusfákban. Legalább olyan izgatottan vártam, vajon melyik lánynak állítanak májusfát a legények, mintha nekem ál-

lították volna. Többnyire pünkösdkor került sor erre, de egy alkalommal az utcánk elején már május elsejére virradóan ott díszelgett a magas, sudár, tarka szalagokkal felcicomázott májusfa. Külön érdekeségként nemcsak szalagok kerültek rá, hanem apró üvegek is, ki tudja, milyen itallal megtöltve. Az is lehet, hogy üresek voltak, de nagyanyám szerint bor volt bennük.

– Nem elég, hogy szeretnek kocsmazni a legények, most már udvarolni is csak borral tudnak? – morgolódott Nagymama. – Miféle szerelmi ajándék ez? Ha fiatal lány lennék, szóba nem állnék az ilyen legényekkel – tette még hozzá, s én rábólintottam, pedig egy árva szót sem értettem az egészről. – Nekem mikor állít májusfát valaki? – faggattam édesanyámat.

– Kicsi vagy még az ilyesmihez – hangozott a válasz, melybe bele is nyugodtam.

Ennek ellenére minden évben reménykedve vártam, hogy egyszer a mi házunk előtt is ott lesz pünkösöd hajnalra egy gyönyörű májusfa. Azt sem bántam volna, ha nem nekem, hanem a nővéremnek állítaná valaki, de hiába vártam rá, senki nem gondolt rám. Ráadásul gyerekként még a ki-

döntési táncmulatságra sem mehettem el soha, pedig az volt álmaim netovábbja. Májusfát sosem kaptam, de még a kerítést sem díszítette ki zöld ágakkal, pünkösdi rózsával senki. Nagyanyám haragudott a babonáságra, márpedig a babona tartotta úgy, hogy a kerítés lécei közé helyezett virágok megvédnek a villámcsapás ellen. Egyszer magam tűztem oda jázminágakat, ám nem sokáig gyönyörködhettem bennük, mert Nagymama amint észrevette, már el is tűntette onnan őket.

– Okos ember nem teszi nevétségessé magát holmi babonával – mondta.

– De én csak a tavaszt szerettem volna köszönteni ezzel – magyarázkodtam, de nagyanyámat nem hatotta meg a könyörgésem.

Nem tehettem mást, vázába tettem a jázminágakat. Szép volt ott is, bár nekem jobban tetszett a kerítésen. Meg is gyveztem édesanyámnak.

– Majd kialakul az izlésed – vigasztalt édesanyám, miközben mosolyogva összenézett nagyanyámmal.

– Legalább menjünk el a kocsamába! – álltam elő újabb kéresemmel. – Szeretném megnézni, kit választanak meg pünkösdi királynak!

– Felejsd el! – intettek le rögön a felnőttek. – Gyereknek semmi keresnivalója a kocsamában.

Így aztán mindenből kimaradtam, ami után akkoriban annyira vágyódtam. Igaz, a kapuból egyszer én is láthattam a pünkösdlöket, akik szerencsére megálltak előttünk is. Énekeltek és táncoltak nekünk, végül Nagymama is tett bele valamit a kosarukba, melyben adományokat gyűjtöttek. Már rég eltűntek a szemem elől, amikor még mindig a kapuban álldólgáltam, mintha gyökeret vert volna a lábam. Édesanyámnak kellett kijönnie értem.

– Én is velük mehettem volna – suttogtam bánatosan.

– Nem gyerekeknek való az ilyesmi – próbált megnyugtanni anyám.

– De hisz gyerekek is voltak velük – bizonygattam, ám mindhiába.

Rég volt, igaz se volt talán, de emléknem szép volt. Jó visszaemlékezni régi dolgokra. Hálás vagyok a Teremtőnek a családomért, a szüleimért, a nagy-szüleimért, akik tudták, miként kell gyereket nevelni, mikor és hogyan kell nyesegetni vadhajásainkat, akik tudták, hogyan kell dolgozni, és miként kell ünnepelni, s mindezt megtanították nekünk is.

Bérmálással egybekötött szentmisét celebrált a megyéspüspök

Meghívó a Szentlélek iskolájába

**PÜNKÖSDVASÁRNAP VARGA LÁSZLÓ ME-
GYÉSPÜSPÖK CELEBRÁLT SZENTMISÉT A
KAPOSVÁRI SZENT MARGIT-TEMLOMBAN.**

SZÖVEG ÉS KÉP:
KLING MÁRK

A bérmálással egybekötött alkalmon a főpásztor a bérmálándókhoz szólt prédikációjában: „Szeretnélek titeket, a bérmászüelőket, s minden jelenlévőt meghívni egy iskolába: a Szentlélek iskolájába. Hivatalosan nincs alapító okira-

ta, de ez az iskola valóban létezik, s ebbe az iskolába szeretnélek mindannyiótokat meghívni. A felvételi anyagban az egyik legfontosabb a megtérés.

E nélkül nincsen hiteles keresztény katolikus élet, csak vallásgyakorlat. Mi annál többre vagyunk hivatva. Nem csak azt kéri tőlünk az egyház, hogy gyakoroljuk hűségesen a vallásunkat, tartsuk meg az egyház elő-

írásait, parancsait, hanem a legfontosabbat kéri a Mester által mindenkitől: térjete meg!

A megtérés egyszerűen azt jelenti, hogy önként, szabadon és szeretetből követni akarom Jézust. Nem csak templomba akarok járni, hanem követni akarom Őt. Ekkor kezdődik igazán a keresztény élet kalandja. Aki meghozta már ezt a döntést, az újítsa meg, aki

pedig még nem döntött Krisztus követése mellett, az hozza meg minél előbb ezt a személyes döntést!

A felvételi anyaghoz hozzátartozik a Szentírás, különösen az evangéliumok ismerete, szeretete és tettekre váltása. Ezen lehet lemérni egy katolikus kereszténynél, hogy megtért-e. Azon, hogy tettekre akarja váltani Jézus iránti szeretetből az Ő parancsait.

»Ha szerettek engem – mondja Jézus –, tartsátok meg parancsaimat!« Még mindig a felvételihez tartozik a Krisztus iránti szeretet, ami minél szenvedélyesebb, annál jobb. Minél szenvedélyesebben szereted az Úr Jézus Krisztust, annál jobban be fog tölteni az Ő ajándéka, a Szentlélek. Milyen tantárgyak vannak ebben az iskolában? A Szentlélek iskolájában van egy olyan tárgy, hogy az ima művészete. Nem elég imákat megtanulni. Azt nem nehéz, s ha valaki nem tudja megtanulni, akkor van lehetősége

imakönyvekből elvégezni a vállalt imádságait, ám az ima művészete ennél sokkal többet jelent. Ahhoz, hogy valaki ebben a tantárgyban előre haladjon, ahhoz először is vágyakoznia kell arra, hogy egyre többet és egyre mélyebben imádkozzon. Az ima nem program, leteljesítendő feladat. Nem azért imádkozunk, hogy ne legyen büntudatunk, s elvégezzük a vállalt imáinkat. Ennél sokkal többről van szó. Az ima az egy állandó, személyes szeretetkapcsolat az Úr Jézus Krisztussal és a mennyei Atyával. Ezt a kapcsolatot a Szentlélek élteti, mozgatja és tölti be. Az ima művészetéhez hozzátartozik a minőségi idő. Ha szeretünk valakit, akkor a minőségi időt ajándékozunk neki, nem azt, mikor már nagyon fáradtak, szétszórtak vagyunk, s

az egyetlen vágyunk, hogy lefekhessünk.

Minél jobban szereted az Úr Jézust, annál inkább minőségi időt fogsz biztosítani a Vele való találkozásra. Az idő és a szeretet egyenértékű. Ha szeretek valakit, akkor van rá időm. Ha nincs időnk imádkozni, az nem azért van, mert rengeteg a feladatunk, hanem mert nem szeretjük annyira Jézust és a mennyei Atyát, hogy minőségi időt biztosítsunk a találkozáshoz. Az ima művészetéhez meg kell tanulnunk csendben lenni. Csak akkor van párbeszéd, ha az egyik fél hallgat. Nem csak elhallgatni kell ahhoz, hogy meghalljuk, mit mond a másik, hanem meg is kell hallgatnunk, melyhez nyitott szív kell. Meg kell hallgatnom és meg kell hallanom, hogy mit akart mondani a másik. Így vagyunk a Jóistennel is. Csend kell ahhoz, hogy

az Ő csendes, szeretettel teli hangját meghalljuk és megértsük. Kalkuttai Szent Teréz anya szerint Isten a csend barátja, aki a szív csendjében beszél. Nem az a fontos, hogy mi mit mondunk neki, hanem az, hogy Ő mit akar mondani nekünk. Ezt csak akkor halljuk meg, ha csendben maradunk.

A következő tananyag a tanúságtétel. A hit hallásból ered. Akik nem járnak templomba, azok nem hallják az örömhírt. El kell mondani nekik, s ti vagytok azok, akiknek lehetőségük van arra, hogy közösségeitekben elmondjátok az örömhírt. Alig beszélünk a jóról, a szépről, az igazról, a szeretetről. Sokkal inkább a rosszról, a sötétségről, a hiányról beszélünk, s morgunk, vádaskodunk. Minél több szót pazaroltok a rosszra, annál nagyobb

lesz az ereje a rossznak az életetekben, s körülöttetek is. Azonban minél több szót pazaroltok a jóra, a szeretetre, az igazra, az annál nagyobb erővel lesz jelen az életetekben.

A szavunkkal teremtünk. Ha sokat beszélek a sötétségről, megteremtődik bennem, s már nem látom a fényt, a világosságot, az utat, s a szeretetet annak ellenére, hogy Isten állandóan jelen van és folyamatosan árasztja a szeretetet mindannyiunkra. Ne adjatok teret a gonosznak, ne beszéljétek annyit a gonoszról! Tudjuk, hogy van, de szóra sem érdemes, mert esetleges a bűn és a rossz is. Egyedül a szeretet a maradandó, az örök. Minden más el fog múlni.” – fogalmazott a főpásztor, majd feltette a kérdést: miért nem beszélünk többet, vagy legalább annyit a jóról, a szépről és a szeretetről?

A szentbeszédet követően a bérmálándók bemutatkozása következett, majd a megyéspüspök kiszolgáltatta a bérmálás szentségét.

A szentmise végén Dr. Rumszauer Miklós plébános köszönetet mondott a hitoktatóknak és a szülőknek, amiért tanították és támogatták a bérmálkozásra készülő fiatalokat, külön kiemelve Vörös Klára hitoktató szolgálatát, akinek a hitközség vándorserlegét, az Arany Hit Serleget adták át munkájának elismeréséül.

Úrnapi szentmise és körmenet Marcaliban

SZÖVEG ÉS KÉP:
KISS KÁLMÁN

Június 6-án tartották az idei Úrnapi szentmisét a Marcali Gyümölcsoltó Boldogasszony Plébániatemplomban, melyet Kiss Iván c. prépost, esperes-plébános celebrált; szentbeszédet dr. Gyulai Botond akolitus mondott, verset Kozma Krisztián Kazinczy-díjas előadó szavalt. Orgonával Balogh Bálint kántor, hegedűvel Jáki Zoltán működött közre. Az istentisztelet elején – mint ahogy az ország ka-

tolikus templomaiban – a marcali hívek is imádkoztak a koronavírus-járvány áldozataiért, miközben a harangok értük szóltak. Az Úrnapija a katolikus főünnepnek egyike, tulajdonképpen az Eucharisztia (Oltáriszentség) tiszteletére szolgál, az Úr Szent Testének és Szent Vérének az ünnepe, melyen Krisztus valóságos jelenléte áll a középpontban. Ennek gyökerei a XIII. századig nyúlnak vissza. A napja eredetileg a Szentháromság vasárnapja utáni csütörtökre esett, s hazánk-

ban csak később tették át ünnepét vasárnapra. A szentmisét követően az úrnapi körmenetet, a koronavírus-járvány miatt – a korábbi évek hagyományaitól eltérően –, egyszerűbb és rövidített formában tartották meg. A plébániatemplom déli ajtaján vonult ki a menet, majd a járdán haladva érkeztek a templom bejárata mellett elkészített egyetlen kültéri lombsátorhoz. (A pandémia előtt négyet szoktak építeni.) Itt végezte el Iván atya a liturgiát, majd pedig áldást

adott a városra és lakóira. A kültéri lombsátor fém-szerkezetének összeállításáért Király Jenő templomatya felelt. Az ágakkal való díszítést Gelencsér Róbert világi elnök és a Tóth Péter vezette csapat végezte, míg a virág-díszítésben a plébániához tartozó négy templom (plébániatemplom, Boldog Gizella, Gomba és Bize) aktívabb hívei segítettek. Kiss Iván atya a szentmise végén megköszönte mindenkinek az áldozatos és segítő munkáját.

Kaposszentbenedeken is ünnepeltek a hívek

Oltárdíszítés szívből, szeretetből

SZÖVEG ÉS KÉP:
HETESINÉ VILLÁNYI ÉVA

Világos Krisztián plébános és Fekete Csaba

állandó diakónus közreműködésével a kaposszentbenedeki templom hívei is ünnepeltek Úrnapiján. A helyi közösség összefogá-

sával négy oltárt díszítettek fel a lelkes hívek. Az ünnepi misét záró körmeneten bibliai ígérések hangzottak el egy-egy álló-

máson, és az egyházközség tagjai kifejezték hódolatkát az Oltáriszentségben köztünk élő Jézus Krisztus előtt.

A jó termésért kérték Szent Orbán közbenjárását

SZÖVEG ÉS KÉP:
KISS KÁLMÁN

Áldás a Somogy Megyei Kormányhivatalra és munkatársaira

Bensőséges ünnepség keretében, városi, megyei és országos notabilitások jelenlétében avatták fel a Somogy Megyei Kormányhivatal közelmúltban mintegy 2,3 milliárd forintért felújított épületét, melyet Varga Péter székesegyházi plébános szentelt fel, és Isten áldását kérte az épületben dolgozóakra, az ide ügyintézés miatt betérőkre is.

FOTÓ: DR. HEGEDŰS GYÖRGY

A marcali szőlőhegyben lévő Orbán-kápolnában tartották a hagyományos búcsúi szentmisét május 30-án, melyet ezúttal is a gazdálkodókért mutatott be Kiss Iván c. prépost, esperes-plébános és Szent Orbán pápának, a szőlők és a vincellérek védőszentjének a közbenjárását kérte az idei jó termésért. A Szent Orbán-kápolnát az 1700-as évek végén építhették. Mai formáját 1866-ban nyerte el. Harangját az első világháború alatt, katonai intézkedésre leszerelték. Az új 44 kg-os harangot 1926-ban szerelték fel és szentelték fel. Az épület legutolsó teljes, külső- és belső felújítása 2011-ben történt. A 222-230 között uralkodó, római származású Szent Orbán pápa nevéhez több történet is fűződik. Ő volt az, aki ledöntötte a bálványokat. Megparancsolta a papoknak, hogy a kehely és a paténa ezüstműből vagy aranyból készüljön. Németországban, mivel ünnepe egybeesik a szőlők művelésének befejező ünnepével, a XIII. század óta a vincellérek patrónusa [ez valószínűleg a langres-i Orbán püspökről (V. század) hagyományozódott Orbán pápára]. Feltehetőleg talán ezt az örökséget hozhatták magukkal azok a német anyanyelvű telepések, akik a török alóli felszabadítást követően érkeztek Somogyba, illetőleg Marcaliba és környékére, s honosították meg ünnepét. Orbán segítségét szokták kérni fagyveszélyben is. Ez feltehetően azt, hogy a marcali hegyi kápolnát is éppen egy jégverést követően építették a mostani városiak ősei.

Családi Nap 2021

Lépj be egy napra az Újudvari tábort világába!

július 24. | 9:00-18:00

Programok

- játékos vetélkedők
- érdekes előadások
- mutogató énekek
- színháború
- kiscsoportos beszélgetések
- kézműves foglalkozások, arcfestés
- közös szentmise

Jelentkezz!
2021. július 4-ig

A weboldalon a Családi Nap 2021 menüpont alatt. A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött.

Rajzpályázat

Részletekért keresd fel honlapunkat vagy kövess minket Facebookon!

www.ujudvaritabor.hu Szent Rita Katolikus Ifjúsági Tábor

IGAZSÁGBAN SZERETNI

A KERESZTÉNY SPIRITUALITÁS TÁRSADALMI HATÁSAI

VARGA LACI ATYA
NYÁRI LEKIGYAKORLATA
2021.08.12-14

MI A SPIRITUALITÁS?
FELELEM NÉLKÜL A JELENBEN ÉS A HOJNAPBAN
A KERESZTÉNYEK ISTENÉNEK VAN BŐRE

IGAZSÁGBAN SZERETNI
MEGMARADNI A SPIRITUALIS ÉLETTEN

ÚJ HELYSZÍNEN:
PORTA PACIS
LEKIGYAKORLATOZÁS HÁZ
TÖVÉBBI INFORMÁCIÓ:
KAPOSVÁR.EGYHAZMEGYE.HU/
LEKIGYAKORLAT

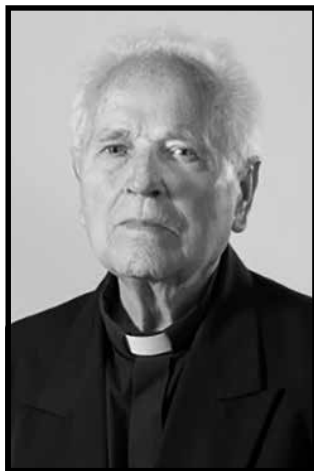
ÉRDEKLŐDNI:
LACIATYALEKIGYAKORLAT@GMAIL.COM

In memoriam Wirth János (1931–2021)

Elment a templomépítő

SZÖVEG: BODÓ IMRE
KÉP: KLING MÁRK

2021. március 28-án 90 éves korában a kaposvári kórházban elhunyt Wirth János volt göllei, majd siófoki plébános. Jómagam még Gölléből, a szülőfalumból ismertem. Világos Ödön kanonok úr halála után 1967-ben plébánosként került a faluba. Húsz évig szolgálata a göllei, ksigaláni, fonói és inámpusztai híveket. Emlékszem azokra az időkre, amikor Alsóhetény-pusztára is a göllei plébánia része volt és vasárnap délután lóháton ment misézni. Akkor még nem volt kövesút arrafelé. A termelőszövetkezet lovait, úgy 30-35-öt a plébánia istállójában tartották. Ilyenkor a kedvenc lovát felnyergelve indult el a hetényi hívekhez megtartani a szentmisét. Még középiskolás koromban is ministránsa voltam. Nála esküdtünk örök hűséget feleségemmel, ő keresztelete gyermekeinket is. Mindig is tiszteltem és szerettem. Néha beszélgettünk telefonon és megküldtem neki a Fekete István Kulturális Egyesület évkönyveit. A legutolsót már a zselickislaki Idősek Otthonába, ahol utoljára élt.

Most nézzük röviden életútját: 1931. február 5-én született Korpaváron, mely ma Nagykanizsa része. Szülei: Wirth János / 1894-1969 / és Gyurkó Rozália / 1900-1975 / egyszerű emberek voltak. Vallásos szellemű nagycsaládban éltek. Ha jól emlékszem, öten voltak testvérek. Iskoláit helyben, illetve Nagykanizsán végezte. Veszprémben folytatta teológiai tanulmányait, ahol 1955. június 19-én szentelték pappá. Káplánként működött Látványban 1955-1959, majd Siófokon 1959-1967 között. 1967-ben nevezték ki plébánosnak Göllébe.

Szülőfalumban 20 évig dolgozott. Igen, mert volt szakmája is, lakatosként kerítéseket, teraszokat, talicskákat készített. A környéken kezdetben nem is tudták, hogy katolikus pap. Szorgalmas, takarékos ember volt, úgy a magán-, mint a közösségi életben. A 70-es évek első felében kezdeményezésére visszanyerte az Urunk Színeváltozása templom tornya a régi, úgynevezett hagymakupolát, ahogy az a 19. század elején kinézett. A torony vasszerkezetét ő készítette el. Ekkor a templom külső festése is megvalósult. Szintén a 70-es években került

sor a templomkert bekerítésére. Ehhez használták fel a volt uzdi Szent László kápolna vaskerítését is. 1987-ben megvalósult a negyedik harang elhelyezése a toronyban. A Béke Királynője harang 280 kg-os és 84,5 cm alsó átmérőjű. Ő készítette el a szembemiséző oltárt egy gyönyörű kovácsoltvas gyertyatartóval, feszülettel ellátva. Szabad idejét az Igalfürdőn vásárolt nyaralójában töltötte. 1987-ben Göllében végleg megvált a lakatosi munkától.

A mai napig őrzöm a ministráns koromban kapott Tüskevár című könyvet, melyet 1967

Elbúcsúztatták Gyuriga Károlyt

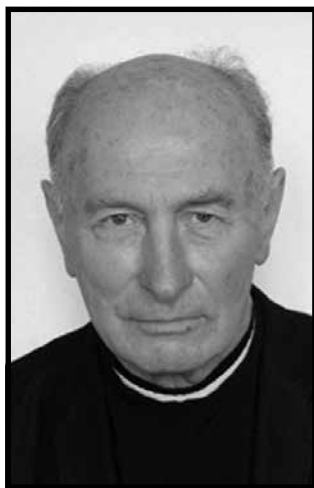
A mi hazánk a mennyben van...

SZÖVEG ÉS KÉP: KLING MÁRK

Március 29-én Varga László megyéspüspök örök nyugalomra helyezte Gyuriga Károly nyugalmazott lengyeltóti plébánost a kerkaszentkirályi temetőben.

A temetési szertartást megelőzően a főpásztor szentmisét celebrált a lengyeltóti Szent Jakab-templomban.

„Károly atya hivatása az Oltáriszentség előtt indult – fogalmazott a megyéspüspök. Negyedik gimnazista volt, mikor egy meleg nyári napon betért a

kerkaszentkirályi templomba, mert ott csend és hűvös volt. Az ott töltött idő alatt hallotta meg a hívást a papságra. Elindult egy kaland az életében, amikor szentelendő kispaptársaival együtt Veszprémben voltak, s a szentelés előtti egész éjszakát a templomban töltötte a Szentség vonzásában. Papi jelmondata ez az ige volt: »a mi hazánk a Mennyben van«. Nem csak a Szentség, hanem a Mennyország is vonzotta. Valamennyiünk életében meghatározza, kijelöli a múltunk, cselekedeteink a mai napunkat, a jelent, s a jelenünk pedig meghatározza a jövőnket.

S úgy gondolom, hogy fordítva is igaz, a jövőnk meghatározza a jelenünket és a múltunkat is. Ha a jövőnk a Mennyek országa, s ennek vonzásában éljük életünket, akkor ez a jövő visszahat a jelenre és a múltra is. Mindent meghatároz, hogy mi a célunk, hogy miért akarunk élni, hogy miért vállaljuk hivatásunkat.

Károly atya lelki vagyonközösségben élt. Élete legnagyobb részét imában töltötte, a Szentség vonzásában. A lelki vagyonközösség azt jelenti számomra, hogy mindent megosztunk Krisztus testének tagjaival. Nem magunkért vagyunk az Úr előtt,

karácsonyan ajándékként adott át nekem.

1987-ben helyezték vissza Siófokra, ahol 2019-ig szolgálta a város híveit. A hívek fáradságot nem ismerő, következetes templomépítőként ismerhették meg. A Foki-hegyen a Szent Lőrinc-templom, a Darnay téri Szent Kereszt kápolna, a töreki kápolna, orgonák, valamint harangok teszik maradandóvá nevét. Siófoki éveit alatt eladta az igali nyaralóját és helyette a szülőföldjéhez közeli Zalakaroson vásárolt egy újabbat.

1990-től főesperes, majd a Veszprémi Egyházmegye irodaigazgatója lett. 1993-tól 2013-ig töltötte be a kaposvári püspök általános helynöki teendőit. 1991-ben nevezték ki tb. kanonoknak. 1994-ben pápai prelátsági címet kapott. 2007 novemberében kapta meg a Siófok Díszpolgára címet. 2019-ben vonult végleges nyugdíjba.

Mint fentebb említettem, többször beszélünk telefonon. Az egyik beszélgetésünk nagyon emlékezetes marad számomra: Többek között a 2010-es évek elején felhívtam telefonon, ugyanis az apai dédnagyanyámat Szabó Ferencné, sz. Tapasztí Annát Siófokon temették el. Annyit tudtam, hogy 1964-ben hunyt el. Nagynéném gondoskodott róla, aki már a 60-as évek elejétől Siófokon élt. Kértem, hogy legyen szíves az anyakönyvben megnézni a temetési adatokat. Még azt is hozzátettem, hogy Ön végezte a szertartást. Követzőket válaszolta:

„– Tíz perc múlva hívjal vissza, Imrém.”

Hívtam és megadta a kért adatokat.

– Honnét tudtad, hogy én végeztem a szertartást, mert való igaz, úgy volt, ahogy mondtad?

– Tetszik tudni, amikor Göllébe került plébánosnak a nagybátyáim, Puska Sat József és Lajos, illetve édesapám, Bodó Ferenc mondták el, hogy Ön végezte a Kele utcai temetőben a szertartást. Emlékeztek Önre.

– És te ezt is megjegyezted?

– Természetesen, mint mindent, amit hallottam tőlük, mert ők valóságos lexikonok voltak! válaszoltam.

Soha nem feledte szülőfaluját sem, ahol vagyonából felépíttette a 2003-ban felszentelt Szent Kereszt Felmagasztalása-templomot. Ennek érdekében értékesítette a zalakarosi nyaralóját is. 2019 és 2021 között már nem vállalt aktív szerepet az egyházban. Szentmiséket mutatott be a zselickislaki Katolikus Idősek Otthonában és néha helyettesített a taszári templomban is. Lelki üdvéért szentmisét mondtak Homokkomáromban és Siófokon. Göllében is megemlékeztek szeretett plébánosunkról. Megfáradt testét 2021. április 7-én helyezték örök nyugalomra a szülőfaluja temetőjében lévő családi kriptába. A szentmisét Varga László kaposvári megyéspüspök celebrálta a homokkomáromi Kisboldogasszony-templomban. Jelen volt Balás Béla emeritus megyéspüspök is, aki szentbe-

Prédikálás tartotta benne a lelket

Ha az ő szavát hallanánk, talán ezt mondaná: Istenem, köszönöm az éveimet! Húsz év Göllén, nyolc év káplánság Siófokon, majd harminckét év plébánosság. Összesen hatvan év, melyből az utolsó húsz évet a Püspökségen is töltötte, minden munkát vállalva. Rengeteg év, mely alatt rengeteg jó szó hangzott. Számomra az Idősek Otthonában az tűnt fel, hogy valahányszor meglát engem, elmosolyodik.

Hol a munka? Ő most mit csináljon itt? – kérdezte. Annyira belelovalta magát, hogy elkezdett sírni. Azt mondta, ő nem akart idejönni, olyan, mintha mai gyerek lenne. Negyven, hetven évvel fiatalabb. Vasárnapként egy környékbeli plébánián vállalt helyettesítést. A járvány alatt pedig láttam, hogy elpusztul ebben a tétlenségben, abban, hogy egy szobában üljön, vagy adoráljon fél napokon keresztül. Ez nem az ő világa volt. Örömmel vállalta – én pedig átadtam neki örömmel –, hogy a napi szentmiséken én voltam a főcelebráns, ő pedig az oldalamon szolgált, s mindig ő prédikált. Ez tartotta benne a lelket.

(Részlet Balás Béla emeritus püspök búcsúbeszédéből)

szédében a nyugalmazott plébánosra emlékezett.

„Most csendben köszönjük meg a Jóistennek, hogy ad ilyen papi hivatásokat, akiket szinte zavar a pénz, akiket zavar a munka, s akiknek ég

a keze alatt, legyen az bármi. Meleg kedves szavak legyenek!” – fejezte be beszédét az emeritus megyéspüspök.

Tisztelt Atya! Nyugodjon békében!

hanem másokért. Megosztjuk azt a kincset, amit az ima jelent számunkra, a test többi tagjával. Értük is imádkozunk, velük is imádkozunk. Ugyanez érvényes minden jócselekedetünkre, bűjtünk. Nem magunk miatt, hanem Krisztus testének többi tagja miatt vállaljuk az önmegtagadást, az áldozatot. A lelki vagyonszösséghez hozzátartozik az Isten ígéje, melyet Ő kijelent és a szavunkra ad. Nem csak

magunk miatt olvassuk a Szentírást, s nem magunk miatt nyitjuk ki a szánkat, mikor hirdetjük az Igét. Azt a kincset szeretnénk megosztani, amit mi is úgy kapunk Istentől ajándékba. Ebben a vagyonszösségben élt, mely hiszem, hogy a szentek közösségében is folytatódik, hiszen a Szentség vonzásában élő ember életét a Szent átformálja. Minél jobban vonz bennünket a Szent, az Isten, minél jobban

szeretjük Őt és minél több időt töltünk imában, igeolvasásban, szeretetben a Szenttel, ez annál inkább visszahat, átformál bennünket. Akire szeretettel nézünk, az hat ránk. Ő nagyon szeretete Jézust, szeretett vele együtt lenni, s Jézus kiformalta benne a Szentséget. Az életén látszott, hogy kit szeret a legjobban, s hol van a kincse, amiért mindent odaadott.

Miközben hálát adunk Károly atya hivatásáért, hűségéért – hiszen az utolsó pillanatig hűséges maradt ahhoz, akitől küldetését kapta –, aközben példát állít elénk az Isten. Ha ő leélhette az életét így, mi akadályozhat meg bennünket papokat, híveket, hogy életünk a Szentség vonzásában folyjon? Senki nem akadályozhat meg bennünket, hogy még nagyobb szeretettel szeressük Jézust, s még nagyobb szeretettel imádkozunk, olvas-

suk Isten ígéjét és váltsuk tettekre azt. Isten ígéje ma is szentté formál bennünket. Ha ismerjük, szeretjük és tettekre váltjuk az Igét, s ha hirdetjük, tanúságot teszünk róla, akkor az Ige szentté tesz bennünket. Köszönjük meg a Jóistennek Károly atya életét, hivatását, s minden ajándékot, melyet rajta keresztül kaptunk a Jóistentől, s mondjunk igent mi is a Szentségre. Isten akarata és a keresztségben kapott hivatásunk, hogy szentek legyünk, s hogy az Ő jelenléte és szeretete túlsorduljon, s betöltésün miniket, s hogy rajtunk keresztül eljusson másokhoz is. Hiszem azt, hogy odaát ő is közbenjár értünk” – fogalmazott a főpásztor prédikációjában.

A szentmise végén Ritecz Erika tanítónő, a plébániai képviselőtestület világi elnöke idézte fel a közös emlékeket búcsúbeszédében.

Újra pünkösdi búcsú Csíksomlyón és a Hargitán *Gyűjts fényt, és a sötétség eltűnik!*

Egyéves szünet után ismét – igaz, szigorú korlátozások mellett – a „nyeregben”, a hármashalom oltárnál tartották a hagyományos csíksomlyói pünkösdszombati fogadalmi búcsú szentmisét, melynek jelmondata ez volt: A Magasságbeli ereje borít be árnyékával (Lk 1,13).

A főcelebráns Kerekes László gyulafehérvári segédpüspök volt. koncelebráltak – többek között – Kovács Gergely gyulafehérvári érsek és Urbán Erik ferences rendtartományi főnök. A szentbeszédet a moldvai csángó származású Salamon József gyimesbükki plébános mondta, aki beszédében Varga László kaposvári megyéspüspökre hivatkozott: „...a püspök atyával kérek benneket. Ébredés! Túl sok időt töltöttünk a tűzoltással, ne szidjátok a sötétséget, ne pazaroljátok a jót erre... gyűjts fényt, és a sötétség eltűnik – bátorít a püspök bennünket.”

Pünkösdvásárnap a Hargita legmagasabb pontján, az 1800 méter magas madarasi tetőn – a helyi szokásoknak megfelelően – búcsú szentmisét tartottak, amelyet Kolcsag László szentegyházi plébános mutatott be. Az ünnepi szónok Bátor Botond, hargitafürdői rendházfőnök, pálos szerzetes volt.

DR. HEGEDŰS GYÖRGY KÉPRIPORTJA

